

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) บริบทความเป็นมาของวัฒนธรรม การอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพในชุมชนทางฝั่งทะเลอันดามัน (2) ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรม การอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพของคนในครอบครัวและสังคม (3) การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมการอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพภายใต้ภาวะของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อคนในครอบครัวและสังคม (4) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพของคนในครอบครัวและสังคม (5) แนวโน้มของวัฒนธรรมการอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพของชุมชนในอนาคต และ (6) พัฒนาการของวัฒนธรรมการอยู่อาศัยทางด้านสถาปัตยกรรมกับการประกอบอาชีพในชุมชนทางฝั่งทะเลอันดามัน

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์นิยม ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ระดับเชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลักในชุมชนจากการสุ่มเชิงทฤษฎีและสังคมมิติ และใช้วิธีอื่นประกอบ คือ การสังเกต การสังเกตแบบมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมในชุมชน การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มแบบ
มีจุดความสนใจเฉพาะ และวิธีการวาดภาพร่าง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัฒนธรรมการอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพในชุมชนทางฝั่งทะเลอันดามัน
มีความสัมพันธ์กันมาแต่อดีตตั้งแต่ช่วงแรกของชุมชน ปี พ.ศ. 2441-2503 ซึ่งเป็นยุคก่อน
การพัฒนาไปสู่ความทันสมัย โดยความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมดังกล่าวผู้คนในครอบครัว
และสังคมมีการอยู่อาศัยที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพด้วยวิถีชีวิตที่เรียบง่ายจากการพึ่งพิง
ธรรมชาติเพื่อการดำรงชีวิต เมื่อเข้าสู่ช่วงที่สอง ปี พ.ศ. 2504-2525 และช่วงที่สาม ปี พ.ศ.
2526 - ปัจจุบัน ของยุคการพัฒนาไปสู่ความทันสมัย ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมการอยู่-
อาศัยกับการประกอบอาชีพได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากวิถีการดำเนินชีวิตที่มีความเรียบง่าย
ตามลักษณะสังคมชนบท เข้าสู่วิถีชีวิตที่มีความซับซ้อนตามลักษณะสังคมสมัยใหม่ โดย
มาจากปัจจัยหลักที่สำคัญ คือ (1) ปัจจัยภายในจากความต้องการทางด้านปัจเจกบุคคลของ
คนในครอบครัวและสังคมตามบริบทของสังคมสมัยใหม่ และ (2) ปัจจัยภายนอกจากนโยบาย
การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม ก่อปรกับระบบเศรษฐกิจการตลาด
จากนักลงทุนภายนอกเข้ามาในชุมชน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้โครงสร้างของผู้คน
ในครอบครัว และสังคมมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงจากสังคมกสิกรรมปรับเข้าสู่
สังคมสังคมอุตสาหกรรม และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นยังส่งผลต่อวัฒนธรรมการอยู่อาศัย
ทางด้านสถาปัตยกรรมของผู้คนในครอบครัวและสังคมที่มีลักษณะผสมผสานระหว่าง
วัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ที่มาจากการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ในขณะที่
วัฒนธรรมการประกอบอาชีพในชุมชนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจการตลาด ดังนั้น การเปลี่ยนแปลง
ดังกล่าวส่งผลให้โครงสร้างของคนในครอบครัวและสังคมปรับตัวจากจากสังคมแบบ
เรียบง่ายในลักษณะสังคมกสิกรรมเข้าสู่สังคมที่ซับซ้อนขึ้นในลักษณะสังคมอุตสาหกรรม
เพื่อการดำรงชีพอย่างสมดุลในยุคโลกาภิวัตน์ ปรัชญาการณที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึง
พัฒนาการของวัฒนธรรมการอยู่อาศัยกับการประกอบอาชีพในชุมชนทางฝั่งทะเลอันดามัน

The purposes of this research investigation were to study (1) the background context of housing and occupational cultures in a community on the Andaman Sea Coast; (2) the relationship between housing and occupational cultures of the family unit and society; (3) changes in housing and occupational cultures due to economic and social changes which affect the relations between the family unit and society; (4) adaptations to changes in housing and occupational cultures of the family unit and society; (5) the future tendencies of housing and occupational cultures; and (6) the development of housing and occupational cultures in a community on the Andaman Sea Coast.

In employing a qualitative research methodology, the researcher adopted a phenomenological method. Data collection instruments consisted of in-depth interviews with key informants and sampling on the basis of theoretical considerations in addition to the use of sociogram techniques, observation, participant observation, informal interviews, focus group interviews and the drawing of sketches.

The major findings were as follows:

The housing and occupational cultures in the community under investigation on the Andaman Sea Coast had been closely interconnected in an earlier period -the so-called pre-modern era -in the history of the community in the period between 1898 and 1960. In this pre-modern period, the housing and occupational cultures were characterized by a simple way of life in accordance with the dictates of the natural environment complementary to locally suitable occupations.

The second period between 1961 and 1982 and the third period from 1983 to the present are referred to as the period of modern times. In the period of modern times, the relationships between housing and occupational cultures have been altered in view of the following major factors: (1) internal factors caused by the individual needs of the family unit and society within the context of a modern society; and (2) external factors caused by the policy of promoting tourism and the hospitality industry, as well as by a market economy system fostered by newly arrived investors.

These changes have affected the structure of the family unit and the circumambient society. There has been a shift from “Gemeinschaft” as an agricultural society to “Gesellschaft” as part of a newly industrialized society. These changes have affected the housing cultures of the family unit and society which are now characterized by a combination of traditional and modern cultures as a consequence of changes in the new era. At the same time occupational cultures now have the characteristics of those of a market economy. Such changes have brought about changes in familial structures and society as there has been a movement from a simple agrarian society to a more complex industrial society. Such changes have brought into being a more balanced way of life suitable to a globalized world. The phenomenon is illustrative of the development of housing and occupational cultures in a community on the Andaman Sea Coast.